

לא לומדים מהעבר: מחבלים משוחררים חוזרים לרצוח אותנו

written by דוד מ' וינברג | 14.01.2025

ישראלים רבים יגידו כי עסקת החטופים הנידונה היא עצובה אך הכרחית [?] שזו חובתה המוסרית של הממשלה לשחרר כמה שיותר מאזרחיה, בהקדם האפשרי, למרות המחיר הגבוה, וכי אסור לתת לסבלן של משפחות החטופים להמשיך, ברמה האישית והלאומית.

רבים יאמרו כי מתן חיבוק לאומי לחטופים המשוחררים יהיה הניצחון הגדול מכולם [?] דבר הכרחי כל כך לרוח הקולקטיבית של מדינת ישראל ועם ישראל כולו [?] ולחוסנם בטווח הארוך. רבים עשויים לחוש כך גם אם העסקה כרוכה בנסיגה כמעט מוחלטת של צה"ל מרצועת עזה. במילים אחרות [?] גם אם חמאס ישרוד, ישמור על השלטון וישוב להילחם בישראל.

עם זאת, כאשר מעלים כאן את הדילמות הדיפלומטיות והביטחוניות, יש עוד שיקול ביטחוני גדול אחד שלעתים נראה שנעדר מהשיח הציבורי: המחיר הנוקב של שחרור מחבלים פלסטינים רבים מבתי הכלא בישראל, שייכללו מכל עסקה.

המחבלים המשוחררים בוודאי יתקפו שוב את ישראל בעתיד, כאשר רק אלוהים יודע כמה ישראלים ישלמו על כך בחייהם. שחרורם בהחלט יתמרץ חטיפות עתידיות, ישפוך דלק על שריפות הטרור שכבר משתוללות ביהודה ושומרון ויזניק את חמאס גם לקראת השתלטות המיועדת על השטחים שבשליטת הרשות הפלסטינית.

מה שהיה הוא שיהיה

אני יודע שזה מה שיקרה כי זה מה שקרה בכל אחת מהפעמים הקודמות ששחררנו מחבלים. ישראל שגתה שוב ושוב כאשר שחררה מחבלים, שחזרו כדי לרצוח עוד ישראלים.

בכל פעם, לפני כל עסקה, "מערכת הביטחון" הבטיחה בשחצנות ושיקרה לפוליטיקאים ולציבור כי היא "תדע לנהל את המצב", כלומר כיצד לעקוב אחר המחבלים המשוחררים ולרסק כל ניסיון חזרה שלהם לפעילות טרור. אבל זה מעולם לא הוכח כנכון. כל עסקה הכרוכה בשחרור מחבלים הובילה לשפיכות דמים נוספת, שתוכננה ובוצעה על ידי המחבלים המשוחררים הללו.

אין נתונים סטטיסטיים מדויקים על כך (כי באופן לא מפתיע מערכת הביטחון מסרבת לפרסם סטטיסטיקה כזו), אם כי ההערכות נעות בין 10% ל-50% מהמחבלים המשוחררים שחוזרים חיש מהר לפעילות טרור נגד ישראל עם השפעות הרסניות.

1,150 האסירים הפלסטינים ששחררו על ידי ישראל במה שמכונה עסקת ג'יבריל ב-1985, שבה

שוחררו בתמורה שלושה חיילים ישראלים שנפלו בשבי בלבנון על ידי החזית העממית לשחרור פלסטין, המשיכו לתדלק את האינתיפאדה הראשונה שנמשכה מ-1987 עד 1993 והובילה למותם ולפציעתם של ישראלים רבים אחרים. לפי נתוני משרד הביטחון, כ-10% מהמחבלים הפלסטינים המשוחררים חזרו לטרור באופן פעיל.

ואז הגיע הסכם אוסלו, כאשר ישראל אפשרה ללפחות 60,000 פלסטינים מ"חול" להיכנס לשטחים הפלסטיניים, כולל 7,000 מחבלים נושאי כרטיס אש"ף. בין השנים 1993-1999 שחררה ישראל מחבלים פלסטינים נוספים כ"מחוות שלום" לאש"ף, שהזינה את האינתיפאדה השנייה, משנת 2000 עד 2005. נתונים מזעזעים אלו נחשפו בדו"ח של הפורום הישראלי להגנה וביטחון מהשנה שעברה.

בשנת 2004 שחררה ישראל יותר מ-400 אסירים פלסטינים וכ-30 אסירים לבנונים, כולל מנהיגי חיבאללה, עבור חטוף אזרח אחד [2] אלחנן טננבאום [2] וגופות של שלושה חיילי צה"ל. מלחמת לבנון השנייה נגד חיבאללה הגיעה זמן לא רב לאחר מכן.

עסקת גלעד שליט ב-2011 הייתה הגרועה ביותר; יותר מ-1,000 מחבלים שוחררו בתמורה לחייל צה"ל אחד, בהם יחיא סינוואר, המוח מאחורי טבח חמאס ב-7 באוקטובר. למעשה, כמעט כל מבנה הפיקוד של חמאס שהיה מעורב בתכנון הטבח, בו נהרגו הכי הרבה יהודים ביום אחד מאז השואה, היה מורכב ממחבלים ששוחררו בעסקת שליט.

מחבלים פלסטינים ששוחררו בעסקת שליט המשיכו לבצע כמה מפיגועי הטרור הרצחניים בישראל ב-13 השנים האחרונות, כולל רציחתו של ברוך מזרחי הי"ד על ידי זיאד עוואד; ד"ר דוד אפלבוט ובתו נאוה (ערב חתונתה) ע"י ראמז סאלי אבו סלים; מלאכי רוזנפלד ע"י אחמד נג'אר; והרב מיכאל ("מיקי") מארק (אב ל-10 ילדים) ע"י מוחמד פאקי.

מחמוד קווסאמה, מחבל נוסף ששוחרר בעסקת שליט, תכנן את חטיפתם ורציחתם של שלושה הנערים בגוש עציון ב-2014, נפתלי פרנקל, אייל יפרח וגלעד שער. לאחר חטיפתם ורציחתם של שלושת הנערים, פעל צה"ל לעצור מחדש רבים מהמחבלים ששוחררו בעסקת שליט.

אל"מ (מיל) מוריס הירש, שהיה התובע הראשי של צה"ל בשטחים, אומר כי מחצית מ-130 המחבלים "הכבדים" ששוחררו ליהודה ושומרון בעסקת שליט, חזרו לפעילות טרור ונעצרו מחדש. רבים אחרים, הוא אומר, גם הפעילו מחדש את קשרי הטרור שלהם בשטחים ועסקו בפעילות תומכת טרור מחוץ לישראל, אך הרשויות הישראליות לא תמיד יכלו להגיע אליהם מסיבות מבצעיות או משפטיות. דו"ח של IDSF מלפני שנה מפרט זאת.

קיים ויכוח בין מומחים האם לישראל יש סיכוי טוב יותר למנוע פעילות טרור של מחבלים משוחררים באזורים שבשליטת הרשות הפלסטינית או בחול, כלומר האם עדיף להשאיר מחבלים תחת מעקב בעזה וביהודה ושומרון, היכן שאפשר לחסל אותם במידת הצורך, או "להגלות" אותם לטורקיה, לבנון או סוריה, שם קשה יותר להתמקד בהם מבחינה מדינית ומבצעית.

סא"ל (מיל) ברוך ידיד, לשעבר היועץ לענייני ערבים בפיקוד מרכז, ומשה ("מופז") פוזאילוב, לשעבר ראש חקירות אמ"ן, אומרים כי המצב הנוכחי בו מחבלים מסתובבים בחופשיות בג'נין וטול כרם, למשל, מוכיחה שיש לגרש מחבלים משוחררים כמה שיותר רחוק. אחרת, הם יחזקו את המכונה הצבאית הנתמכת על ידי איראן שהטרוריסטים כבר בנו באזורים אלה וירחיבו אותם.

כך או כך, הסכנה של שחרור המוני של מחבלים פלסטינים ברורה. עסקה שמשחררת רוצחים אכזריים של יהודים ישראלים, כולל נוח'בות שרצחו, אנסו, ערפו ושרפו ב-7 באוקטובר, בתמורה לחטופים שאסור להתעלם מסבלם ☹️ מסכנת חיי ישראלים נוספים בהמשך הדרך, והדרך הזו לא ארוכה במיוחד.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 15.01.2025.